

DOMY NA VSI

Zdeňka Pospíšilová

I. Bytové úpravy

mozoly ve zdech

jsou styčné plošky s podvědomím domu

stržené klenby

budou mrzet každou zimu

a člověka

o milimetr posunutý plot

II. Tichá zahrada

dva okapy

jako o sebe opřené paže

jimž mraky spravedlivě pŕl proud

- nejslabší místo pěstěné zahrady

oněměly nástroje

a terasou již nezazní

syknutí otevíraného piva

III. Neveselá

kameny tmy

duní o plech myslí

vzpomínáme na smrt v sousedním domě

kde provaz

podepsal jizvou krov

a pochybnost podsklepil

dostatkem naděje na konec

Světlík

Zdeňka Pospíšilová

noc si připnula náušnice
a do pasu předkloněná
proláklinou okna
nahlížela dovnitř:

zde stával masivní ponk
jako obětní stůl;
nářadí zvalo k modlitbě rukou

kolik se chýlilo pravd
kolik třísek
zadřelo slova do jazyka

při ohbí stěn...

Návrat

Zdeňka Pospíšilová

za posledním převisem krajiny
a zákrutou silnice:
rodná vesnice

vyhlížíš věžičku kostela
jako zdvižený ukazováček
zatímco uvíznout lze i na lžičce
s hnědým proužkem od kávy
ve třech čtvrtinách rukojeti

a misky dlaní
budou najednou malé

jistota
v nich bude tát

Odsud

Zdeňka Pospíšilová

zamlklé mrazem koly v plotu
kolikátou zimu

mezi sochami
dědova obětavost
a ve stínu jabloní
korálky potu

některé cesty
vedou pouze odsud